

vede — hvad jeg for mit Vedkommende gjør — og tage Hensyn til dem.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker blot at sige et Par Ord i Anledning af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Sørg. Amts Bie. Valgfreds (Dauber). Jeg maa forudsætte, at han ikke har forstaaet mig, ret isaar, naar han atter i Dag har fremsført, at der skulde have foreligget et Andragende om Koncession paa en Bane fra Kjøbenhavn til Frederiksfund, som jeg havde negtet. Der har foreligget en Forespørgsel, om man kunde faae Lov til at gaa til Frederiksfund om ad Vedbet, dertil sagde jeg Nei, og dermed taug Forespørgerne stille. Der er ikke Tale om, at de siden have søgt om Koncession uden Statens Garanti eller Understøttelse paa anden Maade; det har slet ikke ligget for, som det ærede Medlem synes at tro. Naar det ærede Medlem dernæst har givet mig Raad overfor det sjællandske Jernbaneselskab, vil jeg dertil sige, at jeg har benyttet disse Midler, og at det er i Kraft af dem, det Forslag er kommet frem fra Selskabets Side, som her foreligger til Votering.

Berg: Jeg tror heller ikke, at et Selskab vilde, som den ærede Ordfører bemærkede, anlægge en Bane, som skulde stode til den nordsjællandske Bane, men derimod tror jeg ikke, at det, naar Udgangspunktet var Grønningen ved Kjøbenhavn, og der ellers toges rimeligt Hensyn til Selskabets Ønske angaaende Retningen af Banen derfra til Frederiksfund, da vilde være meget længe, inden et saadant Selskab ikke blot tilbød sig, men ogsaa vilde være i Stand til at udføre et saadant Foretagende, og jeg antager, det vilde være et Foretagende, der tog Hensyn til flere Interesser end det, her foreslaas. Jeg tror ikke, at man skulde gaa ind paa at tilbyde nogen som helst Begunstigelse til et saadant Selskab, hvis et saadant fandtes; men jeg siger, at man kunde gjøre det og kunde gjøre Selskabet ikke ringe Indrømmelser og dog staa sig fuldt ligesaa godt derved, som ved her at give 4 Mars Forlængelse, thi disse 4 Mars Forlængelse repræsenterer i mine Øine i Virkeligheden en ikke ringe Kapital, og det er da ogsaa en Selsølgelse, at denne Forlængelse maa have Noget at betyde, thi ellers vilde det sjællandske Jernbaneselskab jo ikke holde saa strengt paa denne Forlængelse, og søge at faae den gjennemført. Det er en Bevilling til Selskabet, som jeg tror, der ingen Grund er til af Hensyn til de Interesser, som her ere paa Tale. Jeg skal i Overigt ikke paany komme ind paa Spørgsmaalet. Der foreligger Oplysninger, og Thinget kan da stemme til, hvad Side det vil. Jeg takker den ærede Ordfører og ligeledes det ærede Medlem fra Slagelse, fordi de have befriet mig fra at være Gjenstand for en Misforstaaelse af det ærede Medlem fra Randers. Jeg har ganske vist ikke omtalt, at det

sjællandske Jernbaneselskab havde begaaet Synder, og naar jeg nævnte Synder var det i en meget reentlig Betydning, jeg brugte Ordet. Jeg ønsker kun at gjøre et Bemærkning ligeoverfor Vædringsforslagene under Nr. 2 til § 11 og under Nr. 4 til § 9 af den ærede Indenrigsminister. Jeg glæder mig ved, at jeg har faaet ud af den ærede Ministers Motivering af hans Forslag, at han er enig med mig i, at naar et Firma ved Forberedelser, som kræve Udgifter foranlediger, at Forvaltningens Samtykke søges til Bevilling paa Udførelsen af visse Foretagender, da bør et saadant Firma forvinsvis komme i Betragtning ved Koncessionerne til et saadant Foretagendes Udførelse, naar der ikke imidlertid kommer gavnligge Projecter frem — ganske vist kan der ogsaa komme Forslag til skadelige Projecter frem — men jeg siger, at vi derved kunne forhindre, at det kommer gavnligge Projecter frem; thi naar f. Ex. et Selskab skulde udsætte sig for den ikke ubetydelige Mulighed og Omkostningerne ved at forberede Sagen saa vidt, at man kan faae Regjeringen til at søge Koncession, og det saa antages, at man uden særlig Begyndelse vilde enten paabyde et saadant Selskab en særegen Forpligtelse, som ikke ligger i Sagens Natur, eller uden videre gaa det forbi ved Koncessions Meddelelse, saa vil det virke saa svækkende paa saadanne Foretagender i Almindelighed taget, at man ikke kan vente, at de ville fremkomme i et saadant Maal; som Samfundet vil være tjent med; det er den almindelige Betragtning, som paatrængte sig mig ved Læsningen af disse Vædringsforslag. Det er en Selsølgelse, at jeg ikke har hentydet til nogen uredelig Hensigt, eller til Noget som helst, som kunde give den ærede Minister Anledning til de Udtryk, han brugte imod mig — hvilket jeg for Resten med Fornøjelse skal tilgive ham. — Hvad Forslagene derimod i og for sig angaar, da kan jeg ikke nægte, at jeg alligevel er noget betænkelig ved dem; dog i Saab om, at det skal lykkes Ministeren igjennem en skarp ført Kontrol at holde Udbyttet af disse Sidebaner fra Regnskabet over Udbyttet af de tilstødende Baner, saaledes at Statens Rentegaranti ikke paa nogen som helst Maade led derved, men man beholder den fornødne Klarhed og Oversigt over hvad disse Sidebaner ere værd, hvilket er nødvendigt efter Loven af 16de April 1873, for jeg nu ikke modsætte mig disse Forslag.

Ordføreren: Jeg vil blot overfor det ærede Medlem gjøre opmærksom paa, at Frederiksfunds Banen kunde udgaa fra Grønningen og saaledes som det tidligere har været omtalt gaa over